

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z odwołania Konsorcjum Firm: „I.(...)” - Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. i „T.(...)” - Spółka Akcyjna z siedzibą w P.

od rozstrzygnięcia przez zamawiającego Sąd Apelacyjny protestu z dnia 29 grudnia 2009 r.

przy udziale zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego Telekomunikacji (...) - Spółki Akcyjnej w W. - po stronie zamawiającego

w przedmiocie wniosku Konsorcjum Firm: „I.(...)” - Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. i „T.(...)” - Spółka Akcyjna z siedzibą w P.

o uzupełnienie wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 26 maja 2010 r.

o orzeczenie o kosztach postępowania sądowego toczącego się na skutek

skargi Telekomunikacji (...) - Spółki Akcyjnej w W.

od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej w W. z dnia 19 marca 2010 r., sygn. akt KIO/UZP (...)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2010 r.,

zażalenia Konsorcjum Firm: „I.(...)” - Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. i „T.(...)” - Spółka Akcyjna z siedzibą w P. na postanowienie Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 22 czerwca 2010 r., sygn. akt III Ca (...),

uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w Ł. do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 22 czerwca 2010 r. Sąd Okręgowy w Ł. uzupełnił wyrok tego Sądu z dnia 26 maja 2010 r., sygn. akt III ACa (...), w zakresie orzeczenia o kosztach postępowania w ten sposób, że dotychczasowe rozstrzygnięcie oznaczył punktem 1 i dodał punkt 2 o następującej treści: „oddala wniosek Konsorcjum firm: I.(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, T.(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. o zwrot kosztów postępowania sądowego toczącego się na skutek skargi”.

Z uzasadnienia postanowienia wynika, że dnia 26 maja 2010 r. wymieniony Sąd oddalił skargę Telekomunikacji (...) SA w W., wniesioną od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej w W. z dnia 19 maja 2010 r., sygn. akt KIO/UZP (...). W dniu 2 czerwca 2010 r. pełnomocnik Konsorcjum złożył wniosek o uzupełnienie wyroku Sądu Okręgowego co do zwrotu kosztów postępowania sądowego. Podkreślił, że w piśmie procesowym z dnia 19 maja 2010 r. i na rozprawie w dniu 26 maja 2010 r. wniósł o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy stwierdził, że w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radcy prawnego oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm., dalej: „rozporządzenie MS”) nie określono stawek minimalnych opłaty za czynności radcy prawnego w sprawie toczącej się na skutek skargi od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej. Przytaczając art. 198 ust. 5 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 ze zm., dalej: Prawo zamówień publicznych), w brzmieniu obowiązującym do dnia 29 stycznia 2010 r., Sąd uznał, że Konsorcjum – z powodu nieokreślenia opłaty za czynności radcy prawnego w rozporządzeniu MS – powinno wskazać we wniosku o zwrot kosztów konkretną kwotę opłaty, podlegającą ocenie sądu z punktu widzenia przesłanek wskazanych w § 2 ust. 1 rozporządzenia MS. Tymczasem wniosek Konsorcjum nie spełnia tego wymagania. Należało go zatem oddalić z powodu braku podstaw do oceny jego zasadności.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik Konsorcjum, powołując się na art. 194 ust. 2 Prawa zamówień publicznych, w brzmieniu do dnia 29 stycznia 2010 r., oraz § 5 i 12 rozporządzenia MS, wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie na rzecz Konsorcjum kosztów procesu według norm przepisanych, w tym 5434 zł z

tytułu opłaty za czynności radcy prawnego bądź o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z motywów zaskarżonego rozstrzygnięcia wynika, że Sąd przeszkody uniemożliwiającej zasądzenie na rzecz skarżącego opłaty za czynności radcy prawnego w postępowaniu sądowym toczącym się na skutek skargi od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej w W. dopatrywał się w braku określenia w rozporządzeniu MS stawek minimalnych opłaty radcy prawnego za prowadzenie sprawy sądowej toczącej się na skutek skargi od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej. Trafne jest ustalenie Sądu, że rozporządzenie MS wprost nie określa tej opłaty. Nie oznacza to jednak, że zachodzi wskazana przez Sąd przeszkoda do oceny zasadności wspomnianego wniosku o zwrot kosztów procesu.

Uszło bowiem uwagi Sądu – co trafnie zarzucił skarżący – że w takiej sytuacji należało rozważyć zastosowanie § 5 rozporządzenia MS. Przytoczony przepis stanowi, że wysokość stawek minimalnych w sprawach nieokreślonych w rozporządzeniu ustala się, przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym charakterze. Nie można zatem odmówić racji skarżącemu, że – wbrew odmiennemu stanowisku Sądu – istniała podstawa do oceny zasadności jego wniosku o zasądzenie według norm przepisanych opłaty za czynności radcy prawnego w postępowaniu sądowym toczącym się na skutek skargi od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej. W tej sytuacji nie można odeprzeć zarzutu skarżącej, że zaskarżone postanowienie zostało wydane z naruszeniem wskazanych w zażaleniu przepisów prawa.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 1 k.p.c. oraz art. 108 § 2 w związku z art. 398²¹ k.p.c.).